

JUBILEJI – OCENE – ZAPISKI – POROČILA – GRADIVO

PROF. DR. ALEKSANDER D. DULIČENKO – 65-LETNIK

Prof. dr. Aleksander Dmitrijevič Duličenko se je rodil 30. oktobra 1941 v Krasnodarski pokrajini v Rusiji. Po končani srednji šoli v domačem kraju je v letih 1961–1966 študiral ruski jezik in književnost na filološki fakulteti Turkmenske državne univerze v Ašhabadu in tam diplomiral. Kot učitelj ruščine je delal do leta 1976 v turkmenski šoli v vasi Gara Vekil na robu puščave Karakum v Turkmeniji. Vmes je v letih 1968–1970 delal kot predavatelj na katedri za rusko in splošno jezikoslovje Samarkandske univerze (Uzbekistan). Od leta 1976 je na Tartujski univerzi napredoval od višjega predavatelja prek docenta do profesorja katedre za ruski jezik v letu 1982. Deset let pozneje je ustanovil katedro za slovansko filologijo in postal njen redni profesor. Prof. A. D. Duličenko vodi na univerzi različne tečaje splošnega in slovanskega jezikoslovja. Ukvarja se z raziskavami s področja splošnega jezikoslovja in interlingvistike (monografija *Международные вспомогательные языки*, 1990), t.i. velikih slovanskih jezikov (monografija *Русский язык конца 20 столетия*, 1994) idr. Prof. A. D. Duličenko je kot gostujoči profesor predaval na številnih evropskih univerzah (Göttingen, Heidelberg, Trier, Koln, Uppsala, Lausanne, Ljubljana idr.), je redni član več tujih znanstvenih akademij – New-Yorške, Mednarodne Akademije znanosti in umetnosti (Moskva), Göttingenske Akademije znanosti idr., l. 2005 pa je prejel Humboldtovo nagrado, ki jo podeljujejo mednarodno priznanim tujim znanstvenikom.

Zanimanje za slovenščino in druge jezike Jugoslavije je pokazal že v študentskih letih. Spočetka je znanstveno zanimanje A. D. Duličenka pritegnila rusinščina. S pomočjo vsestranskih stikov z nosilci tega mikrojezika (okrog 24 tisoč nosilcev) jo je praktično obvladal in jo začel znanstveno proučevati. Rezultat tega študija je kandidatska disertacija *Knjižna rusinščina Jugoslavije* (Oris glasoslovja in oblikoslovja), napisana v vasi Gara Vekil in uspešno obranjena na Inštitutu za slavistiko in balkanistiko Akademije znanosti v Moskvi. Pri celotnem znanstvenem udejstvovanju ga je podpiral znani slavist Nikita Iljič Tolstoj, ki je postal tudi njegov mentor.

Jugoslovanska rusinščina je postopno pripeljala A. D. Duličenka k drugim malim slovanskim knjižnim jezikom, ki jih je začel proučevati in zbirati o njih gradivo. Tako se je rodila ideja slovanskih knjižnih mikrojezikov in poskus utemeljitve nove jezikoslovne kategorije v doktorski disertaciji *Slovanski knjižni mikrojeziki* (Vprašanja nastanka in razvoja). Leta 1980, ko je bilo gradivo v glavnem zbrano in tipološko raziskano, je bilo teh jezikov dvanajst: poleg jugoslovanskororusinskega še gradiščanskohrvaški v Avstriji, moližanskohrvaški v Italiji, pokrajinska čakavski in kajkavski na Hrvaškem, kašubski na Poljskem idr. Med njimi sta se znašla tudi dva genetsko slovenska knjižnojezikovna poskusa – prekmurskoslovenski in rezijanski, oba z večstoletno pisno tradicijo. Leta 1981 je avtor zagovarjal disertacijo na Inštitutu za jezikoslovje Beloruske akademije znanosti v Minsku, njen teoretični del pod naslovom *Славянские литературные микроязыки* je še isto leto izšel v knjižni obliki. Kot oponenti so nastopili prof. A. J. Suprun, prof. K. K. Trofimovič in dr. V. A. Dybo. Prav pri pisanju doktorske disertacije se je A. D. Duličenko moral poglobljati v zgodovino slovenskega jezika, se v teoretičnem pogledu seznaniti s slovenskim narečnim korpusom in pregledati osnovne faze nastanka in razvoja pismenstva in knjižnega jezika pri prekmurskih in rezijanskih Slovencih.

Slovenijo je prvič obiskal šele l. 1989, v času »perestrojke«. Najprej se je s slovenščino ukvarjal na poletnem seminarju, kjer je tudi poslušal predavanja znanih slovenistov ljubljanske univerze in Inštituta za slovenski jezik F. Ramovša, nato pa je odpotoval v Dubrovnik, kjer se je na Mednarodni univerzitetni poletni šoli ukvarjal s hrvaščino. Šele leto pozneje je obiskal jugoslovanske Rusine, kjer je na novosadski univerzi imel več predavanj iz jugoslovanskororusinske filologije za študente in predavatelje.

V času svojega dela v Tartuju je prof. A. D. Duličenko od akad. N. I. Tolstoja dobil vabilo, naj se vključi v priprave na izdajo Rezijskega slovarja J. N. Baudouina de Courtenayja (BdeC). N. I. Tolstoj, mentor pri disertaciji, je videl, da je A. D. Duličenko edini v Sovjetski zvezi, ki se ukvarja z rezijsko in s tem nadaljuje tradicije proučevanja slovenskih narečij in rezijskologije, ki jih je na tartujski univerzi ustvaril skoraj sto let pred tem BdeC. A. Duličenko je vabilo sprejel in štiri leta pripravljalo besedilo za izdajo. 1300 strani na roko prepisanega besedila je romalo v Ljubljano, kjer je z njim začel delati dr. Milko Matičetov. A. Duličenko je, poleg drugega, opravil tam, kjer tega ni storil BdeC, prevod iz rezijske v ruščino, M. Matičetov pa v slovensko in italijansko. Med študijskim bivanjem v Ljubljani l. 1994 je imel A. Duličenko na Inštitutu za slovenski jezik F. Ramovša predavanje z naslovom Slovenska in rezijska dialektologija na Tartujski univerzi pred sto leti (Novo gradivo o BdeC kot slovenistu), na simpoziju J. Kopitar in njegov čas pa še predavanje Pri izviri rezijskologije. Obenem je skupaj z dr. M. Matičetovim dokončeval priprave za izdajo Rezijskega slovarja BdeC.

Slovenistično se je A. D. Duličenko aktiviral zlasti v 90. letih. Pisal je o zgodovini raziskovanja rezijskih govorov v Rusiji (I. I. Sreznjevski, BdeC), pri čemer je pritegnil poleg starih tiskanih virov tudi arhivsko gradivo. Arhivske raziskave so A. Duličenka pripeljale tudi do nepričakovanega odkritja: izkazalo se je, da je že l. 1890 BdeC kot profesor Tartujske univerze razpisal in izpredaval tečaj slovenske in rezijske dialektologije. To je bil nemara prvi (izven območja Slovenije?) poskus v zgodovini slovenske dialektologije, da bi vpeljali tečaj slovenskih narečij v univerzitetni študij.

A. D. Duličenko posveča veliko pozornost proučevanju zgodovine in nadaljnjemu razvoju rezijskega pismenstva in knjižne norme. Večkrat je nastopil z referati na konferencah v Rezijski (žal le posredno) in na moskovski univerzi, kjer je predstavil svoje poglede na mogoče poti normiranja knjižne rezijske.

L. 2003 je prof. Duličenko na Tartujski univerzi organiziral cikel predavanj Jezik in kultura rezijskih Slovencev v severni Italiji, ki jih je izvedel skupaj s prof. H. Steenwijkom z univerze v Padovi, avtorjem monografije o rezijskem govoru vasi Bila. Predavanja je spremljalo okrog 25 slušateljev. Za izdajo je pripravljen tečaj pod naslovom Osnove rezijskologije, ki bo izšel vzporedno v dveh jezikih, ruščini in italijanski. Pred tem je A. Duličenko za študente in doktorande katedre slovenske filologije Tartujske univerze izpredaval semestralni tečaj Teoretične osnove slovenskega jezika.

Povedati je treba, da je prof. Duličenko veliko storil, da bi rezijsko uvrstili v univerzitetni študij. Napisal je oris rezijske za nemški univerzitetni učbenik Einführung in die slavischen Sprachen (prva izdaja 1998, ponatis 2003). Podoben opis rezijske je prispeval tudi za Wieser Enzyklopädie des europäischen Ostens, ki je izšla l. 2002 v Celovcu.

A. Duličenka zanima tudi zgodovina slovenskega jezika, ki jo raziskuje ne le na podlagi obstoječih obravnav in slovenskih besedil preteklih stoletij, temveč tudi z delom v arhivih. Tako je l. 1990 v fondih Znanstvene knjižnice Tartujske univerze našel redko izdajo Primoža Trubarja Psalter Davidov iz l. 1566. Doslej znanim 11 izvodom te izdaje se je s tem pridružil še eden. Opisal je slovenico v fondih omenjene knjižnice, v kateri je mogoče najti ne le nekatere redke izdaje 16.–18. stol., temveč tudi večje število slovenskih slovnice in slovarjev 19. stol. L. 1996 je A. Duličenko v Rokopisnem oddelku Ruske Nacionalne biblioteke v S.-Peterburgu našel doslej neznan rokopis o slovenskem jeziku iz l. 1773 avtorja Jurija Japlja. Predstavitev tega rokopisa je bila tema njegovega referata na 13. mednarodnem slavističnem kongresu v Ljubljani l. 2003. Najbolj dragoceno v tem rokopisu je to, da gre v njem za poskus posredovati živi izgovor slovenske besede, kar je za 18. stoletje redkost.

Na A. Duličenka se je kot na slovenista večkrat obrnila Ruska Akademija znanosti s prošnjo za sodelovanje pri pisanju akademskih del enciklopedičnega značaja. Tako je l. 1998 izšel njegov izčrpn (nad 50 strani) sintetizirani oris Slovenski jezik v drugem zvezku monografije Основы

балканского языкознания, ki ga je pripravil Inštitut za lingvistične raziskave v S.-Peterburgu. V njem so podani podatki o Slovencih, njihovi zgodovinski razširjenosti, razvoju njihovega jezika, nastanku pismenstva in izoblikovanju knjižnega jezika, predstavitev slovnične zgradbe sodobnega jezika, narečna slika idr. Ta oris se je v takšni zvrsti pojavil v ruščini sto let po znanem orisu slovenskega jezika v Лекциях по славянскому языкознанию Т. Florinskega. Poleg tega je prof. A. Duličenko napisal še en sintetizirani očrt slovenskega jezika za knjigo Славянские языки, ki je izšla l. 2005 kot poseben zvezek enciklopedije Языки мира.

V letih 2003–2004 je A. Duličenko v Tartuju izdal v dveh zvezkih knjigo Славянские литературные микроязыки. Образцы текстов (z obsegom nad 800 str.), v kateri so predstavljena med drugim knjižna besedila različnih zvrsti v prekmurski slovenščini in rezijanščini. V novembru 2005 je imel prof. A. Duličenko kot vabljeni predavatelj na Oddelku za slovenistiko in Oddelku za slavistiko Filozofske fakultete v Ljubljani več predavanj iz zgodovine slovenskega jezika in o spremembah v sodobni ruščini.

Prof. A. Duličenko ima več kot 30 objav s področja slovenistike, ki bi jim lahko dodali še kakih dvajset, kjer je slovenistična problematika v ospredju. Prilagamo bibliografijo del A. Duličenka s področja slovenistike.

Profesorju smo hvaležni za to, da uspešno nadaljuje tradicije ruskih jezikoslovcev, ki so svojo znanstveno pozornost namenjali slovenskemu jeziku, njegovim narečjem in njegovi genezi (A. H. Vostokov, I. I. Sreznjevski, J. N. Baudouin de Courtenay, R. F. Brandt, A. A. Šahmatov, T. D. Florinski, B. M. Ljapunov, V. A. Bogorodicki, A. V. Isačenko), pri čemer ni čisto sam. Slovenski kolegi mu želimo trdnega zdravja, veliko ustvarjalnega nemira in uspešnih učencev, ki bodo vzdrževali zanimanje za slovenščino na eni najstarejših univerz vzhodno od Krakova.

Slovenistična bibliografija red. prof. Tartujske univerze Aleksandra D. Duličenka

1981

1. Дуличенко А. Д. *Одна из последних попыток создания нового славянского литературного языка: резьянский в Италии*. Вопросы становления и развития языковой системы. (Ученые записки ТартуГУ. Вып 579. Труды по русской и славянской филологии). Тарту, 1981, с. 20–45.

1983

2. Дуличенко А. Д. *Рец.: М. Матиčetov. Resia. Bibliografia ragionata (1927–1979)*. Ed. Graphik Studio, Udine, 1981, 40 p.; G. Scotti. *Z one bane mora. Tragom hrvatskih naselja u srednjojužnoj Italiji*. Rijeka, Otokar Keršovani, 1980, 83 s. Вестник Ленинградского университета [=ЛГУ], , 1983, № 14. История, язык, литература, вып. 3, с. 123–124.

1991

3. Дуличенко А. Д. *О словаре старого прекурско-словенского литературного языка*. — Slavica Tartuensia III: Славяно-славянские и славяно-финно-угорские сопоставления / Slovensko-slovenska i slovensko-ugrofinska poređenja. (Ученые записки ТартуУ. Вып. 932). Tartu, 1991, с. 187–190.

1992

4. Duličenko A. D. *Фран Миклошич и Матия Маяр Зильский: от языка праславянского к языку всеславянскому*. Miklošičev zbornik. Mednarodni simpozij v Ljubljani od 26. do 28. junija 1991. (Obdobja 13). Ljubljana, 1992, s. 431–444.

1993

5. Duličenko A. D. *O rezijanoloških obravnavah J. Baudouina de Courtenayja v derptskem obdobju 1883–1893*. Slavistična revija, let. 41, Ljubljana, 1993, št. 3, jul.–sept., s. 381–389.

6. Duličenko A. D. *Rezijanščina: na poteh h knjižnemu jeziku*. Fondamenti per una grammatica pratica resiana. Atti della conferenza internazionale tenutasi a Prato di Resia (UD) 11–12–13 dicembre 1991. A cura di H. Steenwijk. Padova: Università di Padova, 1993, p. 29–46.

7. Дуличенко А. Д. *К принципам создания нормативной грамматики резьянского литературного языка в Италии*. Актуальные проблемы славянской филологии (материалы научной конференции). Москва, 1993, с. 85–86.

1995

8. Дуличенко А. Д. *Резьянология как раздел словенистики (в связи с выходом монографии Х. Стэнвейка «Словенский диалект Резьи Сан-Джорджио» и сборника «Основы практической резьянской грамматики»)*. Вопросы языкознания, Москва, 1995, № 2, с. 121–128.

9. Duličenko A. D. *Il resiano cento anni fa a Tartu*. All'Ombra del Canin / Ta pod Čanynowo sinco, anno 68, Udine, 1995, № 2, p. 12.

10. Duličenko A. D. *Itaalia slaavlastest Hispaania baskideni. Rudolf Gutmanni unustatud elu ja saatus*. Postimees, Tartu, 1995, № 155 (1355), 10. juuli, lk. 15.

11. Дуличенко А. Д. *От славян Италии до басков Испании. Забытая жизнь и судьба Рудольфа Гутманна*. Русская газета, Тарту, 1995, № 104 (407), 14 сентября, с. 5.

1996

12. Дуличенко А. Д. *У истоков резьянологии*. Kopitarjev zbornik. Mednarodni simpozij v Ljubljani, 29. junij do 1. julij 1994 «Jernej Kopitar in njegova doba. Simpozij ob stopetdesetletnici njegove smrti». (Obdobja, 15). Ljubljana: 1996, s. 567–590.

1997

13. Duličenko A. D. *N. I. Tolstoj in rezijanščina. (Ob odkritju «Rezijanskega slovarja» J. Baudouina de Courtenayja)*. Slavistična revija, let. 45, Ljubljana, 1997, št. 3–4, jul.–dec., s. 567–573.

14. Duličenko A. D. *O nahodke ekzemplara izdania «Psalter Davidou» (1566) Приможя Трубаря*. Slovenski jezik / Slovene Linguistic Studies, Ljubljana – Lawrence, 1997, № 1, s. 125–132.

1998

15. Duličenko A. D. *Das Resianische*. Einführung in die slavischen Sprachen (mit einer Einführung in die Balkanphilologie). 3., verbesserte und erweiterte Auflage. Hrsgb. von P. Rehder. Darmstadt: Wissenschaftliche Buchgesellschaft, 1998, S. 246–249.

16. Дуличенко А. Д. *Н. И. Толстой и резьянщина. К открытию «Резьянского словаря» И. А. Бодуэна де Куртенэ*. Слово и культура. Памяти Никиты Ильича Толстого. Том I. — Москва: Индрик, 1998, с. 394–405.

17. Дуличенко А. Д. *О современной резьянской графике и орфографии*. Славистический сборник. В честь 70-летия профессора П. А. Дмитриева. Под ред. Г. И. Сафронова и Г. А. Лилич. С.-Петербург: Изд-во Санкт-Петербургского ун-та, 1998, с. 48–56.

18. Дуличенко А. Д. [Выступление по докладу К. Gadányi «Становление словарного состава словенского языка (1830–80-е годы)»]. Záznamy z diskusie k predneseným referátom. XI. medzinárodný zjazd slavistov. Bratislava 30. augusta – 8. septembra 1993. Ved. red. a editor J. Dorul'a. Bratislava: Slovenský komitét slavistov, Slavistický kabinet SAV, 1998, s. 234–235.

19. Дуличенко А. Д. *Словенский язык*. Основы балканского языкознания. Языки балканского региона. Ч. 2 (славянские языки). Под ред. А. В. Десницкой и Н. И. Толстого. Санкт-Петербург: Наука, 1998, с. 58–113.

2000

20. Дуличенко А. Д. *Рец.: N. Mikhailov. Frühslowenische Sprachdenkmäler. Die schriftliche Periode der slowenischen Sprache (XIV. Jh. bis 1550)*. (*Studies in slavic and general linguistics, vol. 26*). – Amsterdam, 1998, 449 S. Славяноведение, Москва, 2000, № 1, январь – февраль, с. 120–123.

2001

21. Duličenko A. D. *Slovenica XVI–XIX vv. в фондах Научной библиотеки Тартуского (Дерптского) университета (в библиографическом представлении)*. Slovenski jezik / Slovene Linguistic Studies, Ljubljana / Lawrence, 2001, N 3, s. 190–201.

2002

22. Duličenko A. D. *Resianisch*. – Wieser Enzyklopädie des europäischen Ostens. Bd. 10: Lexikon der Sprachen des europäischen Ostens. Klagenfurt: Wieser Verlag, 2002, S. 395–397.

2003

23. Дуличенко А. Д. *Неизвестная рукопись 1773 г. о словенском языке Юрия Япеля*. Славянские языки: от прошлого к настоящему. (Slavica Tartuensia VI). Tartu, 2003, с. 19–42.

24. Дуличенко А. Д. *Неизвестная рукопись 1773 г. о словенском языке Юрия Япеля*. – 13. Mednarodni slavistični kongres, Ljubljana, 15.–21. avgusta 2003. Zbornik povzetkov. 1. del. Jezikoslovje. Ur. F. Novak. Ljubljana, 2003, 68.

25. Дуличенко А. Д. *Теоретические основы словенского языка*. [Программа курса. Литература]. – Славянские языки: от прошлого к настоящему. (Slavica Tartuensia VI). Tartu, 2003, с. 267–268.

26. Duličenko A. D. *Das Resianische*. – Einführung in die slavischen Sprachen (mit einer Einführung in die Balkanphilologie). Hrsg. von P. Rehder. 4., durchgesehene Aufl. Darmstadt: Wissenschaftliche Buchgesellschaft, 2003, 246–249.

27. Duličenko A. *Jan Baudouin de Courtenay et naissance de la géographie linguistique*. – Slavica occitania, Toulouse, 2003, t. 17, 29–37.

28. Дуличенко А. Д. *Резьянский литературный язык*. – А. Д. Дуличенко. Славянские литературные микроязыки. [Очерки]. Образцы текстов. Т. I. Тарту: Изд-во Тартуского университета, 2003, 178–206.

2004

29. Дуличенко А. Д. *Венецианско-словенский литературный язык (опыты создания)*. – Славянские литературные микроязыки. [Очерки]. Образцы текстов. Т. II. Тарту: Изд-во Тартуского университета, 2004, 52–68.

30. Дуличенко А. Д. *Прекмурско-словенский литературный язык*. – Славянские литературные микроязыки. [Очерки]. Образцы текстов. Т. II. Тарту: Изд-во Тартуского университета, 2004, 143–164.

31. Duličenko A. D. *Neznani rokopis Jurija Japlja o slovenskom jeziku iz leta 1773*. – Slavistična revija, let. 52, Ljubljana, 2004, št. 1, 49–70.

2005

32. Дуличенко А. Д. *Словенский язык*. – Языки мира. Славянские языки. Москва: Academia, 2005, 198–233.

Slovenistična problematika v drugih delih prof. A. D. Duličenka

1980

33. Дуличенко А. Д. *Славянские литературные микроязыки. (Вопросы формирования и развития)*. 10.02.03 Славянские языки. Диссертация на соискание ученой степени доктора филологических наук. Т. I–IV. – Минск, 1980. (АН БССР, Институт языкознания им. Я. Коласа).

34. Дуличенко А. Д. *Славянские литературные микроязыки. (Вопросы формирования и развития)*. 10.02.03 Славянские языки. Автореферат диссертации на соискание ученой степени доктора филологических наук. – Минск, 1980, 27 с.

1981

35. Дуличенко А. Д. *Славянские литературные микроязыки. (Вопросы формирования и развития)*. Отв. ред. Н. И. Толстой. – Таллин: Валгус, 1981, 323 с.

36. Дуличенко А. Д. *Славянские литературные микроязыки*. – Советское славяноведение, Москва, 1981, № 3, с. 86–98.

1982

37. Дуличенко А. Д. *Кайкавский литературный язык и его место среди других славянских литературных микроязыков*. — Hrvatski dijalektološki zbornik. Zagreb, Knj. 6, 1982, s. 135–155. (Jugoslavenska Akademija znanosti i umjetnosti. Razred za filologiju).

1988

38. Дуличенко А. Д. *К функциональной стратификации современных славянских литературных микроязыков*. – Slavica Tartuensia 2: Славянские литературные языки и историография славяноведения. (Ученые записки Тартугу. Вып. 811). Тарту, 1988, с. 25–45.

1994

39. Дуличенко А. Д. *Мали язык – непреходна вредносц*. – Руски календар 1995. Нови Сад: Руске слово, 1994, с. 39–44.

40. Duličenko A. D. *Kleinschriftsprachen in der slawischen Sprachenwelt*. – Zeitschrift für Slawistik, Bd. 39, Berlin, 1994, Heft 4, S. 560–567.

41. Дуличенко А. Д. *Феномен литературных микроязыков в современном славянском языковом мире*. – Bibliotheca Slavica Savariensis II, Szombathely / Szeged, 1994, s. 76–84.

1998

42. Duliczenko A. D. *Języki małych grup etnicznych (JMGE): status, rozwój, modele przetrwania*. – XII Międzynarodowy kongres slawistów. Kraków 27.VIII – 2.IX.1998. Streszczenia referatów i komunikatów. Językoznawstwo. Warszawa: Wydwo Energeia, 1998, s. 319–320.

43. Дуличенко А. Д. *Языки малых этнических групп: статус, развитие, проблемы выживания*. – Slavica Tartuensia IV: Языки малые и большие. In memoriam acad. Nikita I. Tolstoi. Tartu: Tartu Ülikooli Kirjastus, 1998, с. 26–36.

1999

44. Дуличенко А. Д. *Языки малых этнических групп: функциональный статус и проблемы развития словаря (на славянском материале)*. – Modernisierung des Wortschatzes europäischer Regional- und minderheitensprachen. Hrsg. von G. Spieß. Tübingen: Gunter Narr Verlag, 1999, S. 29–43.

2000

45. Duličenko A. D. *Славянские микроязыки в Европе на пороге XXI века*. – Sprachwandel in der Slavia. Die slavischen Sprachen an der Schwelle zum 21. Jahrhundert. Ein internationales Handbuch. Teil 2. Hrsg. von Lew N. Zybatow. (Linguistik International, Bd. 4). Frankfurt am Main etc.: Peter Lang, Europäischer Verlag der Wissenschaften, 2000, S. 843–852.

2003

46. Дуличенко А. Д. *Языки этнических меньшинств и языки региональные (региолекты): некоторые методологические аспекты*. – Języki mniejszości i języki regionalne. (Język na pograniczach. 24). Warszawa, 2003, 27–39.

47. Дуличенко А. Д. *Малые славянские литературные языки (микроязыки)*. – Языки мира. Славянские языки. Москва: Academia, 2005, 595–615.

Silvo Torkar

Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša v Ljubljani